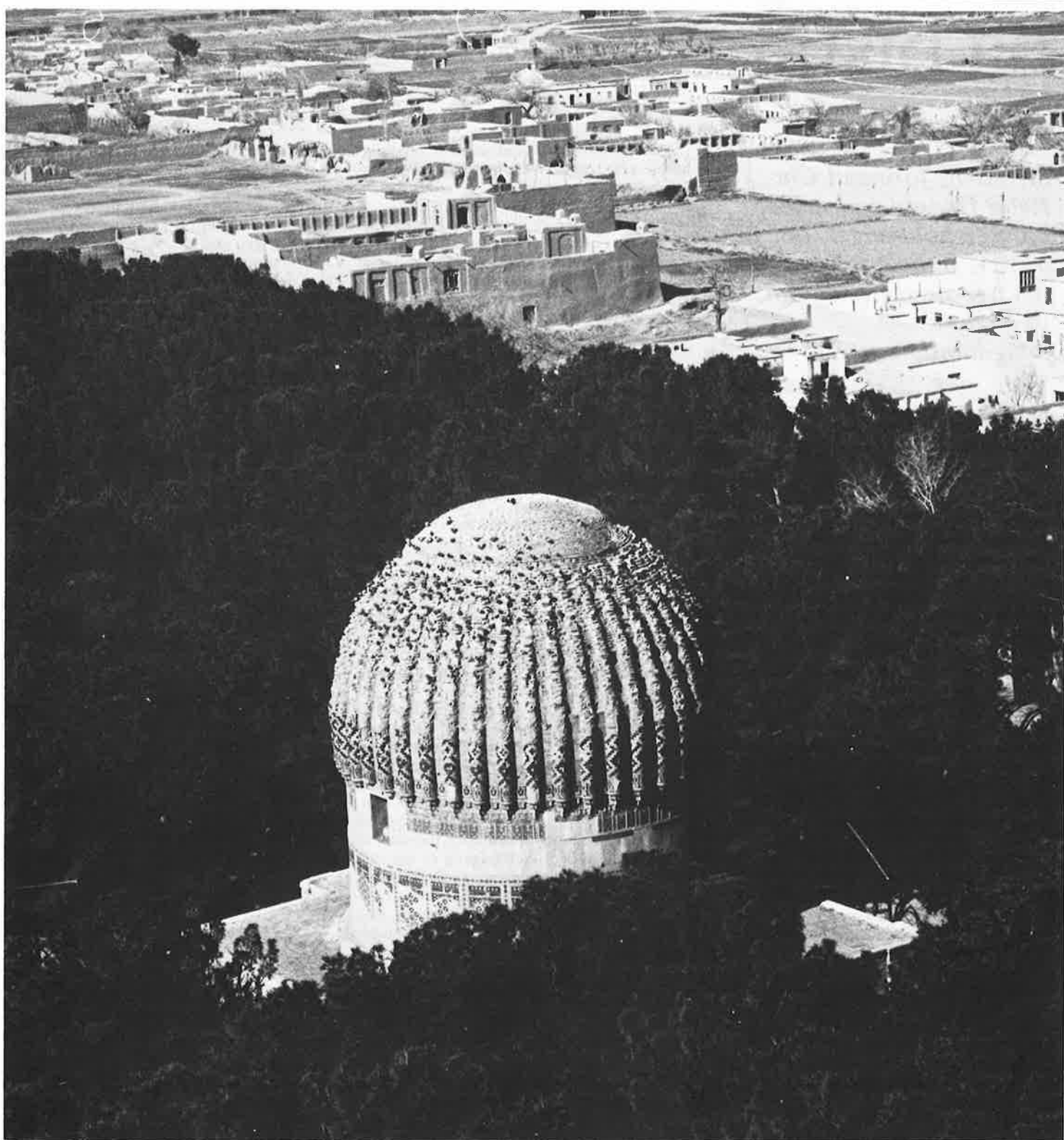

Udvikling

DANMARK OG U-LANDENE

Indhold i nr. 2/1978

Det fundamentale er
mangel på bistand: 2

Undervisning for 30
milliarder: 5

Vejen til paradys går gen-
nem Herat: 9

En lille brik i det store
fiskeri: 14

Skal vi betale for afrika-
neres forgyldte senge?: 17

Bistand skal vurderes
mens den planlægges: 22

Medicinmanden står
foran sin genoprejsning: 24

EF-støtte til private
organisationer: 25

Det en gang så lovende
land: 26

»Rosinen i pølseenden«: 27

On with the mission: 28

Noter: 30

Fra styrelsen: 31

Vejen til paradis går gennem Herat

– og i Herat arbejder en
Danida-ekspert på et
UNESCO-projekt for
bevaring og restaurering af
historiske monumenter

AF ARKITEKT FLEMMING AALUND

*»People keep looking for a way going straight to Paradise. But YOU know that this way leads through Herat«
(ali Sher Newai, 15. årh.)*

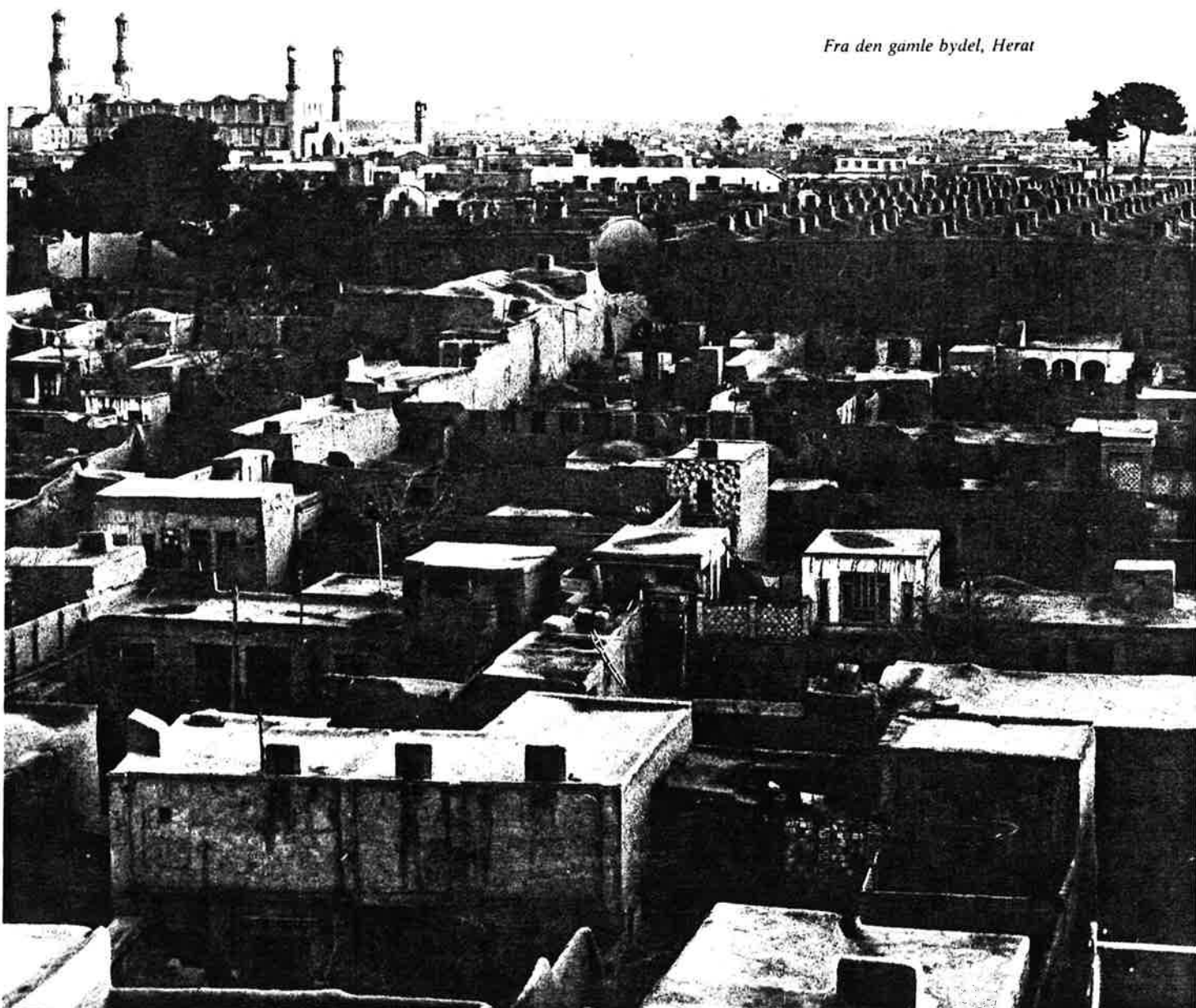
*»In the whole habitable world there was not such another city like Herat in which every means of heightening pleasure and gayety was possessed in perfection – in which all the incentives and apparatus of enjoyment were combined with an invitation to indulgence«
(Muhammed Babur, stormogulsk hersker, 16. årh.)*

En så overeksponeret lovprisning af

Herat skal tages med et korn salt, men viser den relative betydning byen har haft som et vigtigt centrum på karavaneruten mellem Middelhavet og Den fjerne Orient – og med hvilke forventninger karavanerne har set frem til at nå denne oaseby efter ugers og måneders vandring gennem golde ørkener og bjerge.

På grund af den vigtige strategiske beliggenhed er byen blevet skæbnbundet til Asiens historie. Cyrus og Daraius grundlagde her Aria i Asien år 500 f.Kr. og Alexander sit Alexandria. Senere kom byen under dominans af sasaniderne, de arabiske umajyade- og abasside-dynastier og med dem den

Fra den gamle bydel, Herat

The six minarets,

the town

bliver det samtidig »historisk« og giver anledning til en følelsesladet strid mellem nyt og gammelt. De velfungerende bolig- og byplanmæssige forhold bliver sat i miskredit på grund af de manglende sanitære installationer, ophobningen af skidt og det almindelige indtryk af forfald – uden at man vil erkende, at det er et fattigdomssymptom. Det »gamle« bliver associeret med elendigheden, der tillige med en mindreværdsfølelse over for alt »moderne« bliver en veritabel »fremskridtsneurose«. Det gamle står for fald uanset kvalitetsvurdering.

Moderne huse bliver opført i tynde jernbetonkonstruktioner med store vinduesarealer, der er ganske uførelige med de ekstreme klimavariationer sommer og vinter. De nye brede gader fungerer som vind-tuneller, hvor støvet flyger omkring, og de fritliggende huse giver store gangafstande og identitetsløse boligområder.

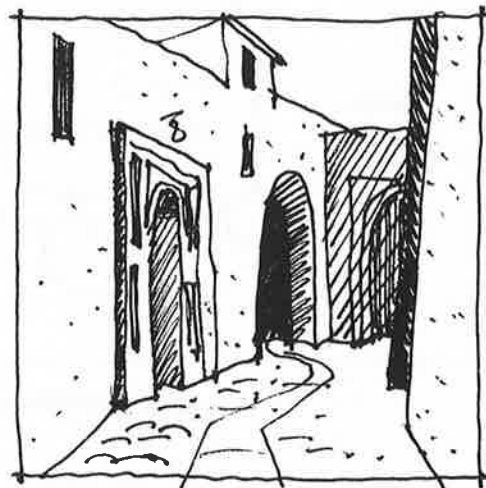
At der er store fremskridtsvisioner fremgår af den generalplan, der er vedtaget for byen efter »vestlige« principper, og som medfører, at al investering koncentrerer sig i den nye byudvikling, samtidig med at den

gamle by yderligere forslummes og forarmes, hvorved de sociale skel uddybes.

Det er godt og nødvendigt, at der bliver slået hul på massefattigdommens onde cirkel, og at den materielle levestandard bliver forbedret gennem teknologiske fremskridt og nybyggeri – mit ærinde er ikke nostalgisk konservatisme over for det pitoreske.

Derimod er det min hensigt at gøre opmærksom på de eksisterende kvaliteter ved de traditionelle bosætningsformer og den inspiration, de kan have for fremtidigt byggeri og at påpege nødvendigheden af at forbedre de sanitære forhold i den gamle by og give lige så gode tilbud om offentlig service. Så vil der være sat en positiv udvikling igang, der også vil give basis for at bevare de historiske mindesmærker som en del af den kulturelle identitet.

Flemming Aalund

Restaureringen i gang i citadellet

